

## بازنمود مضامین اعتراضی در شعر فریدون مشیری

1 فائزه فیروزپور، 2 دکتر محبوبه مسلمی‌زاده

1 دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

[faezefirozpor@gmail.com](mailto:faezefirozpor@gmail.com)

2 استادیار تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

[mahmoslemi@gmail.com](mailto:mahmoslemi@gmail.com)

### چکیده

شعر اعتراضی از جریان‌های شعر معاصر است. در واقع هدف آن برشمردن عیوب و مشکلات جامعه و ارائه راهکارهایی برای به‌کرد و بهبود این عیوب و مشکلات در قالب اثر هنری است. فریدون مشیری از جمله شاعرانی است که به این موضوع توجه و در اشعارش گاهی به طور مستقیم و گاهی غیرمستقیم اعتراض را بیان می‌کند. فریدون مشیری شاعر، نقاد فیلم و کتاب، نقاش برجسته تاریخ و ادب است او از نوجوانی به خاطر ذوق ادبی خود شروع به سرودن شعر کرد و در 15 یا 16 سالگی اولین شعر را سرود. در سال 1334 اولین مجموعه شعرش به عنوان «تشنه طوفان» منتشر شد. هدف مقاله حاضر آن است تا در قلمرو مجموعه «تشنه طوفان» از دیوان فریدون مشیری به تحقیق در مضامین اعتراض و انگیزه‌های زبان اعتراضی او در اشعار بپردازد. آنچه از این تحلیل به دست آمد نشان می‌دهد که بیشترین درونمایه اعتراضات مشیری را زندگی، ناکامی در عشق، معشوق و بی وفایی او و مواردی این چنین تشکیل داده و در این مجموعه جو حاکم بر جامعه و اوضاع سیاسی را چندان هدف نگرفته است. همچنین انگیزه اعتراضات او نه مخالفت آشکار با قوانین جامعه و نه به قصد یافتن مقصر، بلکه به هدف فرونشاندن آتش درون با استفاده از دل نوشته‌هاست. زبان اعتراض مشیری برای بیان اعتراض و گله و شکایت که بیشتر با آه و افسوس بیان شده، گاهی صریح و بی‌پرده و گاهی پشت تصاویر و استعارات و کنایات و تجسم اما توأم با احساساتی گرم و پرشور بیان شده است.

کلید واژگان: فریدون مشیری، شعر معاصر، شعر اعتراضی، تشنه طوفان